

Читайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 88. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го КВІТНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 20, 1978 No. 88. VOL. LXXXV.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Продовжуючи традицію Фундації ім. Євгена Коновальця, яка шпекла ідею шанування і відзначення постаті незбутнього Полковника, представники ОУН, ОУНР і ОУНЗ уважають за конче на базі співпраці українських політичних і громадських чинників провести відзначення 40-річчя героїської смерті Провідника української національно-визвольної революції.

Виходячи зі ствердження історичного факту, що постать Полковника, його чини й ідеї є загальнонаціонального значення, Діловий комітет святкувань закликає українське громадянство взяти участь у вчистостях у Роттердамі, щоб віддати шану Тому, хто служив українській національно-визвольній справі і віддав своє життя за Українську Самостійну Соборну Державу.

Святкування у Роттердамі відбудуться за таким планом:
28 травня, неділя
год. 9:30 — Святкова Академія в залі De Doelen, Kruisplein 30, Rotterdam
год. 12:00 — Богослуження в церкві St. Antonius Gesticht, Nieuwe Binnenweg 33.
год. 16:00 — Панахида і вчистості над могилою Полковника на цвинтарі Grooswijk.

До співучасті в підготовці святкувань у Роттердамі Діловий комітет запрошує українські Церкви, політичні й громадські установи у вільному світі.

Діловий комітет упевнений, що українське патріотичне громадянство візьме масову участь у відданні пошани героєві України, співвідвічному Української Держави 1918-1921 років, командирові Осадного Корпусу Січових Стрільців у Києві, засновникові Української Військової Організації (УВО) й Організації Українських Націоналістів (ОУН).

За Діловий комітет

Яків Маковецький, Степан Мудрий, Іван Чорний
Адреса Ділового комітету: Jakiw Makoveckij, Ayingert Str. 23, 8 München 80, B.R.D.

Представник Східної Церкви матиме постійне місце в „Унум Омнес“

Цюрих, Швейцарія (УХР) — 8-го квітня закінчилися тут засідання Ради Міжнародної Федерації Католицьких Чоловіків, відомої під назвою „Унум Омнес“ („Всі єдині“), що мало підготувати чергові Загальні Збори, які — за статуту — відбуваються раз на три роки. Рішення їх відбутися в жовтні б.р. у Римі. Збори матимуть те окреме значення, що вони мають схвалити новий статут і тому засідання насамперед зайнялося остаточною редакцією проекту статуту. Відповідно до того засідання втішалося також заінтересуванням своїх членів і крім Генерального Секретаря та Церковного асистента (дорядка) були заступлені на наступні країни, обрані до Ради на попередніх Зборах: Австрія, Бельгія, Іспанія, Мальта, Німеччина, З'єднані Штати Америки, Україна, Франція та Швейцарія. Україну заступав проф. д-р В. Янів, — вибраний до Ради постійно із 1967 р.

Приймаючи жаву участь у нарадах над статуту, він м. ін. запропонував, щоб у Раді було зарезервоване постійне місце для представника Східної Церкви (досі В. Янів був обраний особисто, на підставі тієї позиції, яку здобула собі Українська Делегація своєю активністю на міжнародному терені). Пропозиція знайшла повну підтримку присутніх і була схвалена одноголосно. Звичайно, во-

на вимагає затвердження Загальними Зборами, але ж найактивніші Делегати вже визнали доцільність постанови, головне з огляду на її скромніші напрямки, що мало відзначити складом Ради „однієї Церкви у різноманітності її форм“.

Предметом наради Загальних Зборів — поруч із чисто адміністративними справами — має бути питання „прав людини“ — звичайно з погляду науки Церкви, як вислід праці національних Асоціацій. Поруч із тією „студійною темою“ на рік 1977/78 була передбачена також друга проблема: „Мовчазна Церква“ і обов'язок християн в обличчі переслідування віри й релігії. До речі, німецьке об'єднання католицьких чоловіків — у наслідок незвичайно позитивної „3-ої європейської зустрічі“ (яка мала місце в жовтні 1977 р. у Мюнхені — за дуже успішного участю 9-членної української делегації) — виявилось корисну ініціативу та запросило українського делегата із доповіддю про переслідування Церкви в Україні до Нюрнбергу. Доповідь відбулася 16 березня і була ілюстрована прозірками, як теж мала своє місце обговорення (із пластинкою: „Блажен муж“ — Бортнянського та „Аве Марія“ — Фоменка. Текст доповіді був розданий учасникам засідання Ради (які обмінювалися виданнями та матеріалами).

Українці взяли участь у Міжнародному Фестивалі

(Н. Н.). В неділю 9 квітня 1978 р. у Синамісон, Н. Дж., відбувся 4-ий з черги Інтернаціональний Фестиваль, в якому українці знову взяли участь у таких ділянках: похід народів, мистецька частина, станок українського народного мистецтва й українська кухня. До українського підготовчого комітету входили: пані Христина Ганас і Роксолана Сіра та інж. Богдан Кульчицький.

В мистецькій частині виступила балетна школа п. Стефані Антоняк-Чаплицької та вокальне тріо „Соколи“ в складі: В. Стасюк, В. Кіба і П. Косик. Експонат українського народного мистецтва із усіх частин України (декілька понад 200 років старі) були приготовлені і доставлені п. Г. Ганас, були найбільшю атракцією цього Фестивалю. Показ писання писанок був під проводом п. Дж. Робінсон і його відвідало найбільше число

учасників Фестивалю. Українська кухня під заглядом п. Р. Сірої гостилася усіх учасників українськими стравами.

Плянують будувати культурного центру у Філадельфії

Філадельфія, Па. — 3 українського Спортивного Товариства „Тризуб“ інформують, що в п'ятницю, 21-го квітня ц. р. о. годині 7:30 ввечері в залі „Тризуб“ при 4932 Н. Брод вулиці відбудуться інформаційні сходи громадян в справі будови Українського Культурно-Спортивного Центру на недавно закупленій 32-акровій площі в Філадельфії (27 миль їзди авто від теперішнього приміщення „Тризуба“). Справи Центру реферуватимуть члени Будівельного Комітету, які відповідатимуть також опісля на запитання.

Поїздка Венса до Родезії не принесла сподіваних успіхів

Солсбері/Каїр. — Державний секретар Сайрус Венс і британський міністер закордонних справ Дейвід Овен не зуміли у понеділок, 17-го квітня, переконати членів тимчасового уряду Родезії, тобто білого прем'єра Іана Сміта і лідерів поміркованих фракцій чорної більшості тієї африканської країни, щоб зобов'язалися взяти участь у міжнародній конференції, яка мала б за шіль встановити процедуру перетворення влади чорними, під наглядом спеціальних коміснерів Об'єднаних Націй і військових частин нейтральних членів ОН.

Тимчасовий родезійський уряд заявив Венсові і Овену, що „точно розгляне“ пропозиції щодо згаданої міжнародної конференції, але відмовився обіцяти, що такі взіме участь в такій конференції. Сміт і лідери поміркованих чорних фракцій підкреслили, що не хочуть перегорювати з лідерами революційно-радикального Патріотичного Фронту, який веде збройну боротьбу проти тимчасового уряду, твердячи, що цей Фронт — то марксистські терористи. Члени теперішнього родезійського уряду вважають, що справа Родезії — це внутрішня справа, додаючи, що тимчасовий уряд такі до-

веде до встановлення влади чорної більшості в кінці цього року, але зробить це мирним способом і без участі „марксистських терористів“. Проте, як вказують коментатори, факт, що Сміт і помірковані чорні лідери заявили, що „розглянуть“ пропозицію щодо скликання міжнародної конференції, створює можливість, що в майбутньому тимчасовий уряд таки вишле делегацію на такі наради.

Із Родезії секретар Венс відлетів до Каїру на коротку нараду з єгипетським міністром закордонних справ Мохаммедом Камелем, під час якої обговорено можливі заходи щодо ізраїльсько-арабського примирення. Народа тривала 90 хвилин, а після неї Венс відлетів до Лондону, де планує взяти участь у конференції представників Британії, Туреччини, Ірану і Пакистану. Згаданий держави — це члени Центральної Союзної Організації, яка має оборонний характер.

Від 19-го до 23-го квітня Сайрус Венс має перебувати в Москві, де відбудуться наради з єгипетськими лідерами щодо можливості усунення розбіжностей між становниками ЗСА і СССР відносно нового договору в справі обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II).

Помер генерал Лусіус Клей, „рятівник Берліну“

Кейп Код, Масс. — Уночі в понеділок, 17-го квітня, тут помер на 81-му році життя генерал Лусіус Д. Клей, який після Другої світової війни був головним командиром американських збройних сил в Європі і військовим губернатором Німеччини, знаний як „рятівник Берліну“ за його врятування населення західної частини німецької столиці від блокади, яку Советський Союз встановив у 1948-му році.

Лусіус Клей народився 1897-го року в Маріетті, Джорджія. У 1918-му році закінчив Військову Академію ЗСА у Вест Пойнті, Н.Й. До початку Другої світової війни служив на різних відповідальних постах, в 1930-их роках був членом штабу генерала Дагласа МакАртура на Філіппінах. Під час війни служив у штабі генерала Двайта Д. Айзенгавера.

Клей Клей після закінчення Другої світової війни займав пост головного командира американських збройних сил в Європі, тоді Советський Союз, старався змусити західних союзників опустити західну частину Берліну, встановив блокаду, не допускаючи до того міста харчів, пального і навіть вугілля. Порозумівшись з президентом Гаррі Труманом, ген. Клей зорганізував „повітряний міст“ до західного Берліну, літаками постачаючи населення того міста всіми потрібними продуктами протягом

Ген. Лусіус Клей в 1977-му році.

327-ох днів блокади. Останочо Советський Союз був змуснений припинити блокаду. У Конгресі ЗСА ген. Клей вітали як „рятівника Берліну“, бо він не тільки врятував населення західної частини того міста, але також не допустив до перебрана контролю Советським Союзом.

Ген. Клей повернувся до Західного Берліну в 1961-му році, щоб підтримати населення на дусі після того, як Східна Німеччина і Советський Союз побудували горезвісний „Берлінський мур“, який мав і далі має на меті здержувати мешканців комуністичної Східної Німеччини від втечі на Захід.

Похорон генерала Клея запланований на п'ятницю, 21-го квітня, на військовому цвинтарі у Вест Пойнті.

Пластуни Нью Йорку згадали свого основоположника

Нью Йорк (О. К.) — 29-го березня цього року минуло рівно десять років, як у Відні закінчив на 82-му році своє життя і відійшов на „Вічну Ватру“ основник Пласту, проф. д-р Олександр Тисовський, знаний усім пластунам як Дрот.

Для пластунів у вільному світі Дрот був справжнім батьком Українського Пласту, що жив цією організацією від її створення у 1911 році до кінця свого життя. Він дав Пластові, побудувавши його на зразках міжнародного сквітінгу, український зміст і українську форму. Д-р О. Тисовський був також автором „пластової

біблії“ п. н. „Життя в Пласті“, як також автором назви, привіту, пластової присяги і пластового закону.

Сьогоднішні пластуни, які закликають д-рові О. Тисовському свою улюблену організацію, повинні були відзначити цю десятиріччю свого Основника особливо свято.

Так зробила це найбільша Пластова Станція на терені ЗСА в Нью Йорку. В неділю, 9-го квітня ц. р., члени Пластової Станції від наймолодших жовтодізів до сивоголових сениорів, зі своїми прапорами і у пластових одностроях вислухали Святої Літургії (Закінчення на ст. 3-ій)

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО ПРОХАЄ ПОЛІТИЧНОГО АЗИЛЮ В ЗСА, НЕ ЗРІКАЄТЬСЯ СВОГО ПРАВА ЖИТИ НА БАТЬКІВЩИНІ

Нью Йорк. — Генерал Петро Григоренко, відзначений багатьма орденами за бойові заслуги під час Другої світової війни генерал советської армії й опісля та тепер один з найвидатніших провідників дисидентського руху в Советському Союзі, минулого вівторка, 18-го квітня 1978, формально звернувся до американського уряду, прохачи політичного азилу в ЗСА з уваги на те, що советський уряд підписав декретом відібрав йому советське громадянство. Прохачи політичного азилу в Америці та називаючи себе „людиною без країни“, рівночасно заявив, що він в жадному разі не зрікається своєї батьківщини і свого права жити на батьківщині „де живуть мої приятелі, мої співгромадяни, що є моєю землею, яку я люблю“ — сказав ген. Петро Григоренко на багатолюдній пресовій конференції в Бюро Іміграції і Натуралізації після передачі свого формального прохання політичного притулку в Америці, переданому Морісові Ф. Кілі, окружному директору Еміграційної і Натуралізаційної Служби в Нью Йорку. Під час пресової конференції ген. Григоренко говорив своєю матірньою українською мовою, яку перекладала кореспондентка на англійську мову пані Лілія Савойка, радник Служби для іміграції і втікачів у Католицькій Конференції ЗСА, яка полагоджувалася справі ген. П. Григоренка.

Ген. Петро Григоренко (Фото з „Н. Й. Таймсу“)

Звернення ген. Петра Григоренка до американського уряду з проханням про політичний азил в ЗСА стало справжньою подією дня, про яку широко інформували всі засоби масової інформації: радіо, телебачення і преса протягом цілого дня, подаючи рівночасно інформацію про самого ген. Григоренка, його родину та його довголітню боротьбу за людські права в рабовласницькому Советському Союзі, за що йому відібрали його генеральську рангу та довгими роками карали в'язниці і психушками. Не зрікаючись свого права жити на батьківщині, ген. П. Григоренко рівночасно висловив надію, що теперішній советський уряд „не триватиме вічно“, що зокрема відмічуть засоби масової інформації.

ГРУЗИНИ ПЕРЕМОГЛИ В БОРІТБІ ЗА МОВУ

Москва. — Круг Вітні, кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ в Советському Союзі“ інформувє в числі газети з 18-го квітня ц. р., що Москва погодилася на надзвичайні концесії для Грузії відносно мови. Як відомо, в неділю, 16-го квітня, в столиці Грузинської ССР відбулася перед будинком Компартії масова демонстрація з участю понад 20.000 осіб, які прийшли, щоб заперестувати проти конституційного проекту, який усуває з нової конституції клявулю про обов'язковість грузинської мови, як офіційної мови в республіці, а натомість рекомендує заступити слово „обов'язково“ на слово „можливо“. Після масових протестів ставлення Москви в Грузії Едуард А. Шеварднадзе погодився розглянути домагання демонстрантів і, як загальнодумують політичні спостерігачі, він бажав мабуть засягнути опінії в Москві. В понеділок, 17-го квітня, офіційний орган Компартії газета „Зоря Востока“ опублікувала поправлений текст проекту конституції, в якому місце про мову справлено і воно тепер звучить так: „Державною мовою в Грузинській Советській Соціалістичній Республіці є грузинська мова“. Текст майже дослівно перекладений з конституції, прийнятої в 1937 році. Така концесія, — пише Круг Вітні, — в сто-

наставлення грузинів, які, якщо йдеться про склад населення в республіці, домінують над росіянами всім до одного, були, мабуть, тим фактором, які змусили Москву поступитися. Ці почування, твердять спостерігачі, є найсильнішіми з-поміж усіх 15-ох республік, які входять в склад Советського Союзу. Редакція газети „Зоря Востока“ на телефонічне запитання закордонних кореспондентів стандартно відповідала: „Все закінчилося по-давньому, нічого не змінилось“.

Два ньюйоркські адвокати, які були в Тбілісі в п'ятницю, 14-го квітня, заявили кореспондентам в Москві, що їх не допускає до фабрик, які вони мали в плані відвідати, бо робітники покинули працю і цілі потоки людей йшли в напрямі головної квартири грузинської Комуністичної партії. Адвокати Роберт МекКей і Ерік Рейман розповіли, що демонстрації в Тбілісі тягнулися на протязі кількох днів і що демонстранти несли транспаранти з домаганням здержати грузинську мову урядовою мовою та закріпити це конституційно. Між демонстрантами було багато університетської молоді.

В частині СССР і Китаю вимерзли зимові посіви

Вашінгтон. — Речники департаменту торгівлі інформують, що в частині Советського Союзу, в країнах Східної Європи і в Китайській Народній Республіці вимерзли зимові посіви, створюючи нову проблему у сільському господарстві тих країн. Помімо доброї погоди і ранньої

весни в СССР і Східній Європі взагалі, що уможливило скоріше розпочати весняні посіви і зроджувало надії на добрі жнива в 1978 році, теперішня оцінка є дуже песимістичною з огляду на ненадійні морози в квітні, які знищили великі посівні площі озимини.

Гелій Снігирьов — „соромиться і засуджує“

Під заголовком „Соромлюсь і засуджую“ газета „Радянська Україна“ надрукувала 1-го квітня ц.р. лист Гелія Снігирьова „за його прохання“.

Г. Снігирьов перебував відповідно під слідством у зв'язку з його „злочинною антирадянською діяльністю“. В листі він „розкриває“ причини, що привели його до „ідейно-політичного і морального падіння“, засуджує свої дії, „викриває брехливі інсинуації зарубіжних центрів ідеологічних диверсій і політич-

них отщепенців“, які намагаються використати його ім'я з ворожою метою“. В своєму листі Гелій Снігирьов м.ін. пише:

„22 вересня 1977 р. я був арештований за напівсправу матеріалів антирадянської діяльності змісту і передачі їх за кордон для використання у ворожих нашої країні кампаніях. За час, що минав відтоді, я багато передумав, багато чого зрозумів і, як мені здається, повною мірою усвідомив весь тягар (Закінчення на ст. 3-ій)

Г. Снігирьов не підписував покаятної заяви — інформувє з Москви Оксана Мешко

Нью Йорк. — Оксана Мешко, член Київської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, заявила західним кореспондентам в Москві в понеділок, 17-го квітня, що Гелій Снігирьов, який потерпів параліч в долівній частині тіла під час допитів органами КГБ, не складав покаятної заяви, ані не підписував її. О. Мешко відкакалася на розмову з дружиною Снігирьова, — повідомило пресове агентство Ройтерса з Москви, — яка під час відвідин свого мужа довідалася від нього, що він тільки підписав прохання про перевезення його з в'язниці до лікарні.

Як відомо, Г. Снігирьов ще в липні минулого року зрікся советського громадянства і написав листа до президента Картера, закликаючи його до ще сильнішого обстоювання прав людини. У вересні минулого року він був заарештований органами КГБ. Його покаятна заява покладалася в советських республіканських і центральних пресових органах 1-го квітня під заголовком „Соромлюсь і засуджую“.

О. Мешко твердить, що допитування і насильне годування Снігирьова продовжувалося, і після цього наступив параліч.

ЩЕ ОДНО „КАЯТТЯ“ В СОВЕТЬКОМУ СОЮЗІ. ЩЕ ОДНО ЗЛАМАНЕ ЖИТТЯ.

Громадянин вільного світу! Уважливіше прочитай це „каяття“. Чи Ви зрозуміли в чому кається Снігирьов? Чи Ви зрозуміли за що він був заарештований? Чи зрозуміли хто його помилював і на якій підставі? А чи може Ви повірити, що людина, попавши в Гельсінкський застінок, починає мислити більш вільно ніж вона мислила на волі?

Я досить ковтовав застінків КГБ. Я знаю, як там напівграмотні слідчі вчать мислити в'язнів за допомогою неграмотних, але маючих міцні кулаки тюремників. І тому я не обивуваючу Гелія. Мені тільки шкода його. Шкода, що загинула ще одна хороша, з доброю і світлою душею людина. Те, що йому лишилося в світі, це вже не життя. Хороша написав Микола Руденко під час коли і від нього вимагали покаятня: „Так просто все: напиши каяття і роздобудеш право на життя“. Але „Ти уже будеш не ти. Похилений, змарнілий від негду, ти-тільки оболочка, а не дух...“ І ось ми наочно бачимо оболочку Снігирьова. Що з ним творили протягом семи місяців жорстокого ув'язнення, ми не знаємо. Нам тільки відомо, що він не витримав — „покаявся“, і тяжко хворий відправлений з в'язниці у лікарню. З України сповіщають, що він паралізований. Якщо це так, то виникає питання — а чи то він писав того листа? Питання тим більш необхідне, що стиль, яким написаний лист, не Снігирьовський. Хоча, таку нісенітницю Снігирьовським стилем і не напишеш.

Я закликаю до всевітнього протесту! Не може світ терпіти, щоб будь-який державний уряд вживав нелюдських засобів для калічення людських душ. Сталінський режим вкрив десятками мільйонів трупів „каючихся“ свою нашу країну. Тепер „каючихся“-одиноч, але це не „вина“ Брежньєвського режиму. Це заслуга мужних людей, таких як Олександр Тихий, Микола Руденко, як недавно засуджені Микола Матусевич і Мирослав Маринювич, як члени Гельсінкських груп, що ждуть суду, як сотки тисяч політичних в'язнів, які все винесли, але дух їх не зломився, хоча режим все зробив для цього. Режим Брежньєвський намагається повернути сталінські часи.

Не дамо йому цього зробити! Люди! Протестуйте проти системи „покаянь“, бо це система свавілля!

Ганьба уряду Брежньєва і Косігіна, який користується тими нелюдськими методами, щоб задавити опозицію!

12 квітня 1978

Петро Григоренко

В Колорадо відбувся День Оборони Прав Людини з участю українців

Денвер, Коло. (С. Кроук). — Губернатор штету Колорадо Д. Лемо був проголосив день 12-го квітня 1978 р. „Днем Оборони Прав Людини“. Це проголошення використали студентські організації Колорадського університету і в Болдері, (35 миль від столиці штету, Денверу), створили свою коаліцію і влаштували віче. Площа, оточена університетськими будинками, над якими маєста-

тично панують Скалісті гори, верхки яких ще покриті снігом, що в гарний сонячний день створює чудову поаному, перед 12-тою годиною заповнилася студентами і професорами, усіх понад 1.500 осіб, з тим, що понад 30 з них тримали плякати і транспаранти з відповідними написами кличів.

Про це віче своєчасно був повідомлений денверський (Закінчення на ст. 3-ій)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх право в потребі виражати і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від авторства. Авторі повертаються тільки ті матеріали, які надіслані з чіткою поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів UNCOYOU 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Малолітні злочинці

Американські засоби масової інформації часто-густо повідомляють про злочини, вчинені малолітніми хлопцями і навіть дівчатами. На сторінках газет і журналів, через радіо та на телебаченні можна побачити ці почути про вбивства, грабунки, насильства тощо, докнані 15 чи 16-річними молодиками. Такі алармюючі вістки спричинили до того, що навіть деякі коментатори ліберальних поглядів і соціологи, які раніше майже всю вину за порушення закону підлітків звалювали на "суспільні, економічні та соціальні умовини", в яких ці молоді люди підросли, тепер починають дещо змінювати своє ставлення і вимагати, щоб кари для цих малолітніх злочинців були гостріші, ніж були досі.

Дуже часто траплялося і далі трапляється, що 15-річний вбивник був "засуджений" тільки на кілька місяців у виправному закладі для малолітніх злочинців, а в той самий час дорослий чоловік за такий самий злочин одержував до смертний термін ув'язнення, а в деяких випадках навіть кару смерті. Тепер багато аналітиків і соціологів правильно твердять, що порівняльно легкі кари для малолітніх злочинців спричиняються до того, що молоді люди, знаючи заздалегідь, що якщо будуть переловлені поліцією, то відсидять у виправному домі тільки кілька місяців, не бояться вчиняти різні злочини. Отже — твердять ці коментатори і соціологи — кари для малолітніх злочинців повинні бути гостріші.

Це не означає, що підлітки повинні одержувати такі самі строги вироки, як дорослі злочинці. Не можна відкидати також дотеперішні старань запобігти злочинності малолітніх шляхом освіти та психіатричної допомоги, як теж поліпшення економічного стану бідніших прошарків суспільства, бо убогість частинно таки спричиняється до зросту злочинності. Але суспільство має право охороняти себе від злочинців, не зважаючи на їхній вік чи соціально-економічне походження. І тому, як вказує багато соціологів і коментаторів, суди повинні одержати право засуджувати малолітніх злочинців на такі терміни ув'язнення, які відраховували б підлітків від вчинення злочинів, а також запевняли б, що небезпечні малолітні злочинці не були б звільнені по кількох місяцях ув'язнення, щоб знову повторити ті самі злочини. Безпека громади, а також добро самої молоді вимагають кончеї реформи тих судових правил і законів, які стосуються малолітніх злочинців.

Картер відбув дводенні наради з членами кабінету і дорадниками

Кемп Дейвід, Меріленд. — Президент Джиммі Картер протягом неділі і понеділка, 16-го і 17-го квітня, відбув тут наради з майже всіма членами його кабінету, крім державного секретаря Сайруса Венса і секретаря оборони Гарольда Бровна, які в той час були поза кордонами ЗСА, як теж з віцепрезидентом Волтером Мондейлом і всіма головними дорадниками Білого Дому. Метою нарад було підсумувати успіхи і недоліки адміністрації президента Картера від січня 1977-го року до сьогодні, зокрема обговорити причини браку співпраці між Конгресом і Білим Домом, як теж вирішити найкращі способи поліпшення ефективності виконавчої частини федерального уряду.

Пресовий секретар Білого Дому, Джордж Повелл, заявив кореспондентам,

що наради були "дуже конструктивні" і що такі наради відбуватимуться в майбутньому, правдоподібно щокілька місяців. Він поінформовав, що Президент, члени кабінету і дорадники Білого Дому обговорили методи поліпшення зв'язків між окремими Департаментами та Білим Домом, як теж потребу кращої координації діяльності виконавчої частини уряду. Протягом останніх кількох місяців були випадки, що Білий Дім подав до загальної відомої дане рішення, а в той самий час котрийсь із департаментів оприлюднював відмінне становище відносно цієї самої справи. Припускають, що під час дводенних нарад відвігнено пропозицію, щоб Білий Дім перебрав на себе обов'язок координатора діяльності виконавчої частини федерального уряду.

Михайло Кушнір

НОВА ЛІВІЦЯ Й ДИСИДЕНТИ

III

Драма „нової лівіції“ не полягає на цьому, що вона хоче пхнути західний світ на шлях недосконалих ідей, ані на цьому, що вона не знаходить в публічній опінії послуху, але на цьому, що консенсусні і клічів у випадку втілення їх в життя, стали б зразу гальмом історичного поступу.

Це, що хоче „нова лівіція“ і як має виглядати візія суспільності, достосованої до її ідеалів, не було ніколи і ніде з'ясоване в якій формі. Натомість куди легше виявити те, чого не хоче „нова лівіція“, з чим вона бореться і що хоче злішити з капіталістичною спадщиною.

Отже, відомо, що нео-екстремісти не хочуть офіційно позбавляти сучасного суспільства жадних добродійств сучасної цивілізації. Навпаки — вони хочуть їх так розповсюдити, щоб охопити в рівній мірі найширші круги суспільства. Вони не хочуть знищити політичні свободи, з яких користають громадяни капіталістичних демократій. Навпаки — незадовільний в тій ділянці стан речей хочуть поліпшити шляхом поширення і повнішого узмістовлення ідеалів свободи, обмежених комерційними путями капіталістичного устрою. Як це досягти і які висновки належить зробити з історії — тим „нова лівіція“ зовсім не турбується.

Збір поглядів представників тієї течії зовсім не суцільний. Крім цього, Іх голосять у формі слоганів, що не об'єднують і розшифровують. Але можна схопити найважливіші ідеї. Вони більш-менш такі: сучасний західний капіталізм є системою ошуканської демократії, визиску й забораняння. Людська одиниця стає в ній об'єктом деморалізації і приниження внаслідок експлуатації й агресивних воєн. У висліді, капіталізм приніс деградацію людини, що маніфестується шкловитою

І. Пеленська

ПЕРЕД МІЖНАРОДНИМ РОКОМ ДИТИНИ

У 20-ліття Харті Прав Дитини, устійеної 1959 р., Об'єднані Нації і ініціативи Жіночих комісій ООН проголосили 1979 рік Міжнародним Роком Дитини. Завданням такого Року є поправити долю і життя дитини, оборонити її перед кривдами і переслідуваннями. Харті, або Декларація Прав Дитини визначає в 10-ти точках роди дискримінації з приводу раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних чи ін. переконань, національного походження, майна, народження й ін. статусів, чи то у відношенні до дитини, чи її родини. Вимагає свободи й гідності для дитини, права для імені й національності, стверджує, що малолітня дитина не сміє бути відбрана матері без огляду на обставини, підкреслює потребу охорони дитини від практик якоїнебудь дискримінації.

Засоби Дії Міжнародного Року Дитини (МРД) мають свою окреслену форму; це в першу чергу дослідження умов життя дитини в країнах світу, влаштування семінарів, місцевих, крайових і, правдоподібно, світового в 1979 р. (а не конгресів!), різні акції, які з одного боку побуджували б і розвивали фізичне й духове життя дитини, а з другого, звертали б на неї увагу оточення.

Для здійснення півнів МРД на терені держав і спільнот немає окреслених чинників. Всі уряди, організації, установи, одиниці мають змогу і обов'язок до участі в МРД.

Проголошення 1979 року Роком Дитини викликало незвичайний відгук у світі. Уже 1977 р. стали творитися організаційні форми праці в поодинокі країнах, виринули наукові, суспільні, культурні й ін. проекти і акції, а деякі з них, оправдані на

крайовому терені, прийняли чіткі світові. До таких, наприклад, належить переповнений у Бельгії літературний конкурс на поетичний дитячий твір: 8.000 (тисяч) бельгійських дітей взяло участь у цьому конкурсі, і він вийшов до світових проектів, який ООН поручають іншим країнам. Міжнародний терен сил свого складу був і є свого роду чинником змагання і ривалізації кожний нарід, держава і спільнота намагаються виявити себе на ньому. Не диво, що підготовка до 1979 р. йде вже в світі тепер.

Українці мають змогу дістатися до терену МРД ООН через крайові релігійні, жіночі, професійні й ін. чужинні організації, якщо вони мають з ними наявні контакти, також через Жіночу комісію Світового Руху Матерів, яка має консультативний статус і якої СФУЖО є рівноправним членом.

Є теж різні інші дорози передачі петицій і ін. матеріалів.

Українська дитина, як і кожна інша, має право до участі в МРД. Та не багато є народів діти яких переходили б таку важку долю, як українські. Їх викликали мертвих з вікон вагонів, що везли зашланих батьків на Сибір, їх виривали з рамен матерів при арештах в концентраційних таборах, їх гонили тисячами по вулицях міст з товп безпритульних, вони гинули мільйонами в голодові роки в Україні 1922-1933-1946 роках.

А й тепер, йдучи назустріч принципам Декларації Прав Дитини ООН, ми бачимо, що кожну точку покладено там дискримінації, національної, соціальної, релігійної, чи ін. можна, на жаль, застосувати до побуту сучасної дитини в Україні. Нам слід не лише обстежити її і опрацювати в науковій, об'єктивно на світлі праці, але й виступити з протестами проти того стану, який існує там в родині, дошкільній і організацій. Так ми можемо виявити перед світом стан української дитини, але й мати, хоч у деякій мірі вплив на переслідування дітей в умовах терору, на відбрана дітей від матері за релігійне виховання. Друга частина наших змагань — це участь у світових і крайових акціях МРД, культурних, суспільних, спортових та інших, бож українські діти у вільному світі дають свій вклад змалку в ці ділянки і мають осягти, з якими можемо виходити на крайові і світові терени.

Третім важливим завданням є опіка над дитиною у вільному світі, зокрема в країнах Південної Америки, де маємо змогу порушити справу економічного-господарського життя з приводу МРД.

Ініціативу до української участі в МРД дала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), яка від 1977 р. співпрацює в цій ділянці зі Світовим Рухом Матерів. У 1977 році Екзекутива СФУЖО звернулася до українських жіночих організацій відімітити МРД у країнах поселення. З черги на лістаподі 1977 р. була представлена проблематика МРД і Секретаріат СФУЖО схвалив підтримку акції МРД, яку переправджує СФУЖО і Світова Рада Дошкільня. Теж СКВОР преднала до цієї акції.

У березні 1978 року Екзекутива СФУЖО покликкала до життя Світову Комісію МРД з осідком у Нью-Йорку. До Комісії є запрошені представники крайових українських жіночих організацій, а також представники усіх

Любов Колесняк

КИЇВСЬКА „КОБЗА“

Не зважаючи на всілякі спроби спротиву соєтського уряду, кризь „Залізну занавісу“ постійно проникають різноманітні впливи Заходу, доповнюючи до неповажних соєтськими властями різних інновацій та змін, затруєних капіталістичною гниллю, буржуазними предрасудками і декадансом у мистецтві, — як про це горлає на весь світ соєтська преса.

Звісно, що на різного роду впливи найбільш податна молоддь, але як же соєтському уряду й карати, коли во виду його узурпаторських півнів, вона „майбутнє радянського народу“. І тамошні власті, не маючи іншого виходу, приймають постанову „картаючого батька“, обов'язком якого є безупинно стежити за своїми „непокірними дітьми“, а коли треба — „унапрямувати“ їх, чи то переконуючи їх з одного місця перебування на друге, чи „напоминаючи“ їх пером критика в пресі.

Завжди з доброю чи зі злом інновацією було важко боротися, бо, на якому це не було б континенті, люди жадібно і вперто приймають і приймають всілякі зміни і в буд-якій ділянці — літературі, мистецтві, філософії, музиці, моді чи навіть побуті. І принаймні на початках людям переважно байдуже чи ці інновації гарні чи погані, добрі чи злі, щоб тільки відмінні були, щоб були „інші!“ А що доперва в Соєтському Союзі, де населення з тугою вичікує на всілякий свіжий прозяв із Заходу. Тож навіть така залізної-автократична система, як соєтська, ледве

українських виховних організацій, які займаються опікою над дітьми до 12-го року життя, отже, організації шкільних, молоді, містечких, спортових та ін. Таким чином, Комісія переїшла на загально-американську базу, що дає змогу усім дитячим секторам взяти участь в МРД.

Світова Комісія МРД (українська) складається з ексекутива, чотирьох референтур (організаційної, зв'язків, документації і пропагандивної). Кожна референтура подбає про співробітників на полі наукових і публіцистичних праць. Комісія як координаційний сектор просить усі організації, які півнують діяльність, пов'язану з МРД, повідомляти Світову Комісію МРД на адресу СФУЖО у Філадельфії, 4936 Н. 13-та вул., Філадельфія, Па., ЗСА.

Побажана є активна співучасть у цій дії усіх виховних чинників, які мають почуття відповідальності за молоде покоління, а теж за цілу українську справу, бо МРД дає теж змогу винести проблематику української родини й спільноти на міжнародний терен.

Інж. Юліан Гошовський

ПОЛТАВСЬКА ТРАГЕДІЯ

Недавно появилася в книгарнях 250-сторінкова книжка, що її варто прочитати кожному. Це „The Poltava Affair“, автор Glenn B. Infield, вид. MacMillan Publishing Co. Inc. New York. Книжка написана на основі щойно відсекречених документів американського військового летунства та розмов і записок учасників тієї трагедії.

Щоб приспівити кінець Другої світової війни, американці рішили зrealизувати вже давніше намерений план „Оперейшен Франтік“ („Несамовита операція“). Іхні літаки нищили німецькі військові фабрики і німці перенесли їх далеко на схід. Зі своїх баз в Італії і Англії супер фортеці вже не могли робити такі далекі рейди, бо

Кореспондентів з Ассошіейтед Пресс він також пояснив, що в цій же самій мірі, як крик і галас на того роду концерту є звичаєм на Заході, таким же самим звичаєм є „тихе призначення виконавців тут“.

Дан Фішер зазначив, що „Кобза“ є однією з найбільш популярних музичних груп в Україні. В її репертуарі є народні пісні, які сягають такого далекого сторіччя як XIV, мелодії яких ця група переробила, впроваджуючи модерні ритми і живацю, як звичайно, при „рок“ музиці синкопований фортепіан — „ретайм піанно“, сільську скрипку — „барьярд філлі“, як також електричну гітару і органи.

Коліс було, що „рок енд ролл“ в Соєтському Союзі осуджували, називаючи його „буржуазною отрутою“. Проте, сьогодні соєтський уряд починає його толерувати, як пише Ассошіейтед Пресс. Цю тему також порушив і Дан Фішер, пишучи, що офіційно настановою уряду є погляд, що цього роду музика тільки дотриємліва, доки промовець дорожу соціалістичним стандартом. „Творчість, винахідливість та індивідуалізм існують тільки до дуже мрячно зарисованої точки, тобто доки не перетворюються в „культ особи“.

Однак за Соєтським урядом — всілякі прерогативи. Він бо визначає якого роду музику можна опублікувати і яку виконувати. Дан Фішер переконує, що кожна музична група цього роду, що „Кобза“, мусить мати заздалегідь схвалений владою репертуар, в противному разі, коли вона виступить самовільно, не „порадившись“, може стягнутися на себе турботи „Свобідний і легкий стиль виконання і „банальна лірика“ стягає на себе невдоволення уряду“ — пише Фішер.

Кілька років тому, — задує в статті Д. Фішер, — після дискусії над репертуаром „Кобзи“ присуджене вислати її на протязь двох років грати в малих містечках. Це, мабуть, пішло з цього, коли група скомпонувала пісню „Голубівна“, яка стала незвичайно популярною між українським молоддю на Заході.

Взагалі, якщо якась музична група стає надто популярною, її проганяють у відсталі міста. Тут уряд навіть встановлює межі, скільки виступів даної групи має відбуватися на телебаченні і яку рекламу повинна отримати група від крамничі платівки.

Щодо фінансових заробітків, то навіть така група, яка, беручи до уваги соєтські матеріальні стандарти,

(Закінчення на ст. 4-й)

мовна розуміти „нова лівіція“. Вона борячись з безособовістю суспільства, яке хоче відорвати шляхом знищення капіталізму і залишення деїзмі масам, не приходить з готовою програмою. Не пропонує жадної альтернативи. Якщо б, однак, мало дійсно діяти до повалення капіталізму шляхом збройного повстання, як це бачать у своїх мріях західноєвропейські й американські екстремісти, альтернатива прийшла б тоді сама. І то не низу, але згори. Особливо, коли — як твердять нео-лівіаки, — маси є безособові й „смеркелізовані“. Бо відомо, що найліпшою метою оборони „загрози свободи“ є тюрми й розбудований поліційний апарат.

В світлі тієї рішучо мало атрактивної альтернативи, яку перед західним світом відкривають екстремісти, „нова лівіція“ зі своїми політично радикальними і позірно ультрапоступовими клічами (бо що може звучати більш поступово, як „влада народом“) є рухом, який хоче повернути історію взад.

Продовження буде

Молодь у Боффо валштувала „День Солідарности”

Боффало, Н. Й. (Михайло Лоза). — Від кількох років Пластова Станція в Боффало відзначає один день у році — як День Солідарности: солідарности з українським народом, з його нескореними синами й дочками, які — як висловився у своїй промові Ігор Чмола — не жаліють нічого: ні своїх становищ, ні кар'єри, ні родинного щастя, ані навіть життя, включаючись у рух спротиву.

Цьогорічний День Солідарности, що відбувся в неділю, 9 квітня, був зорганізований і влаштований (за малими винятками) силами пластової молоді, яка — крім небагатої групи — вклала багато зусиль і любові до просторно далекої, а духовно близької України, до незламних борців за її свободу.

Головними організаціями Дня Солідарности були старші пластуни — Олександр Чмола й Данило Райца. (Вони діяли, очевидно, під проводом Станційної Старшини). Програму Дня Солідарности відкрила Олена Чмола, а відкривши, попросила до слова свого батька Ігоря Чмолу. Крім згаданих уже думок, Ігор Чмола звернув увагу на справу національного походження. Він звернувся до молоді з закликом, щоб вона не забувала про коріння свого походження.

Із словом про українського поета-дисидента виступив старший пластун Борис Лоза. Згадав про інших дисидентів була висловлена у цікаво зредатованому монотажі, що його відтворив гурт пластової молоді.

У програмі переважали спів і читання творів поетів-дисидентів. Спів відбувся при супроводі бандур (грали сестри — Зіна й Наталка Дмитріук; Наталка мала ще сольовий виступ). Читання творів проходило іноді при звуках гітари (грала Діана Гаврилюк). Назви виконавців програми насправді важко, бо було їх більше, чим дві десятки. Несподіванкою для пластової молоді — як також і для старших гостей був сольо-

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА КОМБАТАНТІВ

щиро дякує українській громаді при католицькій церкві у Ст. Пітерсбургу на Фальсдорф за дар на українських інвалідів в сумі 75.00 доларів.
Повищу суму переслав на адресу Суспільної Служби п. Прокіп Левенець.

Крайові Булави Уладів УПС, УСП-ів і УСП-ок

закликають своїх Членів і всю Українську Молодь

взяти масову участь у

ДЕМОНСТРАЦІЇ

в обороні Юрія Шухевича і прав України

яку організує Т-во ТУСМ в суботу, 22-го квітня 1978 року.

Початок Маніфестації о год. 5-й по пол. на Гаммершилд Плаза і 47-й вул. в Нью Йорку, біля Об'єднаних Націй.

Крайові Проводи УПС і УСП

Крайова Управа СУМА

закликає все своє Членство і всю Українську Молодь

взяти масову участь у

ДЕМОНСТРАЦІЇ

в обороні Юрія Шухевича і прав України

яку організує Т-во ТУСМ в суботу, 22-го квітня 1978 року.

Початок Маніфестації о год. 5-й по пол. на Гаммершилд Плаза (Hammerskjold Plaza), 1-ша Авеню і 47-ма вул. в Нью Йорку біля Об'єднаних Націй.

Крайова Управа СУМА

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

МИРЯНИ НЮАРКУ, ІРВІНГТОНУ та ОКОЛИЦІ!

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ

ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЧКОЇ

ЦЕРКВИ — ВІДДІЛ НЮАРК-ІРВІНГТОН

власшовус

ПАТРІАРХАЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

в неділю, 30 квітня 1978 р., год. 4 по пол.

в залі Українського Народного Дому

140 Проспект Авеню, ІРВІНГТОН, Н. Дж.

ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ПАТРІАРХІЙ ФОНД.

Квитки 5.00 дол. для дорослих, 2.00 дол. для молоді.

Просимо замовляти квитки телефоном (201) 761-4241

Всіх Мирян Нюарку й околиці запрошує —

УПРАВА

Гелій Снегірьов — ...

(Закінчення зі ст. 1-ої).

свої провини перед батьківщиною, перед своїм народом. І цей лист — гідний роздум, вираз мого твердого бажання завжди покіятися із своїм минулим”.

„Насамперед хочу розповісти про обставини, які привели мене до вчинення державного злочину, бо, не відповівши на це, важко уявити, як людина, що народилася і виросла при радянській владі, здобула вищу освіту і мала всі можливості плідно жити і працювати, давати користь людям, почала займатися ворожою нашою суспільству діяльністю”.

„Згубний вплив, що призвів до мого ідейного пере-
родження, справив на мене друга з колишнім письменником Віктором Некрасовим, який виступав в ролі т.зв. поборника прав людини, від якого, на жаль, я і набрався душка. У мене з'явилася співчуття до Некрасова, коли він визнавав справедливість критики з боку його товаришів по перу. А цей вплив, як я тепер розумію, йому був вкрай необхідний і корисний, бо Некрасов під виглядом критичного ставлення до дійсності по суті справив систематично віз серед свого оточення антирадянські розмови. Не останню роль відіграв також зарубіжні голоси і хвилі, брехлива ворожа інформація яких про нашу країну була в унісон моїм тодішнім настроєм, розпалювала на благодатний ґрунт, узлілля підготовлюваний Некрасовим. В результаті на 1974 рік під впливом зазначених факторів я вже перебував на політично шкідливих позиціях по відношенню до соціалістичного ладу. Зі мною не раз розмовляли мої сослуживці, істинні друзі, вказуючи на порочність моїх поглядів. Проте я в усьому помилково вбачав прагнення до урізування особистих прав”.

„При виїзді закордон Некрасов взяв з собою один з моїх ідейно шкідливих творів, доставив від мене згоду на його публікацію в зару-

біжній пресі. Пізніше мною були написані і передані зарубіж через пасторка Некрасова Кондрова, який виїхав у Францію, а в Ізраїль — Фейдмана, Гладина та інших ще ряду ворожих документів. Мої твори адресувались в основному Некрасову, який безпосередньо організовував їх публікацію в різних зарубіжних антирадянських журналістичних”.

„Набравшись громадянської мужності, якої мені раніше так не вистачало, даючи принципову оцінку тому, що відбулося, я повністю визнав ворожий характер написаних і розповсюджених мною творів і глибоко шкодую про свої грихи”.

„І, звичайно, я найгрібше порушив обов'язок радянського громадянина, коли зробив безвідповідальну заяву західним журналістам у квартирі Григоренка про бажання виїхати за кордон. Останній, до речі, шляхом організації зустрічей з іноземними кореспондентами та іншими антирадянськими настроєми особами багато в чому сприяв формуванню і зміцненню в моїй свідомості ворожих поглядів і настроїв. Ніка втеча за межі батьківщини, життя поза вітчизною для мене немислими...”

У процесі слідства я мав можливість свідомо проаналізувати всю свою злочинну діяльність, що, як я тепер глибоко усвідомив, завдала серйозної шкоди моїй країні. Адже зарубіжним антирадянським центрам і всякому роду політичним зрадникам потрібні саме такі борці за права людини, щоб, прикриваючись їх свідченнями, розвивати чергові ворожі кампанії проти країн соціалізму і насамперед проти першої в світі соціалістичної держави.

Ні! Мені з вами не по дорозі, панове! Я категорично наполягаю, щоб ви перестали використовувати в антирадянських цілях моє ім'я і мої писання, яких я назавжди зрікаюсь...”

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

Після цього Святочного Апелю пластуни, поміж якими був гостем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Андрій Мицько, вітали сніданком членів місцевого Пласту-приятеля під проводом пані І. Цегельської.

В Колорадо відбувся...

(Закінчення зі ст. 1-ої).

„Комітет Оборони Прав Людини в Україні” і він доложив старань, щоб зможувавати наше громадянство і активно прийняти участь в тій акції. Небагато знайшлося таких, що могли відірватися від праці і бути присутніми на тому вічі, але коли ми приглянулися ближче до кількості представників інших поневолених народів, то ми не пасли задніх.

Віче відкрив координатор студентських організацій. В своїй промові він старався з'ясувати загальну ситуацію в СССР і підкреслити процес систематичного переслідування борців за національні, релігійні і політичні права та існуючі обмеження еміграції і з'єднання родин, а представник колорадського губернатора прочитав декларацію в обороні прав людини. Зі знанням фактичного положення в СССР, промовляв окружний прокурор, підкреслюючи акти насильства і безправ'я в СССР, а відтак відчитано листи федеральних істейтових сенаторів і послів, майорів міст і загальні політичні еліти стейту з висловами солідарности з ініціаторами віча.

Від поневолених націй першим був запрошений представник українців, що ним був д-р Євген Петрівський. В своєму слові він звернув увагу на винятково становище в Україні, де боротьба ведеться не тільки за права людини, але також за право нації — за свою державу, мову, народну душу. Він підкреслив, що до цього часу, силою невідомих обставин, вдалося виїхати лише Л. Плющеві, зате українськими патріотами заповнені в'язниці і концентраційні табори. Від інших національних груп промовляли представники жидів і чехів та речники релігійних організацій.

Ухваленням відповідних резолюцій, під гучні оплески присутніх, закінчилося віче, яке відзначалося своїм реальним підходом до дійсності і на якому до 90% учасників була присутня американська академічна молодь, яка за кілька років приїде до влади.

Того ж вечора місцеві телевізійні станції висвітлювали фрагменти з того віча і передавали зміст промов.

В глибокому смутку повідомляємо Похоронів по Зброї та все Українське Громадянство, що 14-го квітня 1978 р., після тяжкої недуги, упокоївся в Бозі в Нью Гейвені, Конн.

бл. п. проф.

ІВАН ГУТНИКЕВИЧ

учасник Визвольної Боротьби, хорунжий УГА,

нар. 20 листопада 1899 р., в Стрию, Зах. Україна.

ПАНАХИДА в понеділок, 17 квітня 1978 р., о год. 7:30

веч. в похоронному заведенні Маркєвича, 14 Trumbull St., New Haven, Conn.

ПОХОРОН у вівторок, 18-го квітня 1978 р., о год. 7-й ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Андрія в Бавил Бруку, Н. Дж. і на місцевий православний цвинтар.

Родині Покійного висловлюємо широкое сердечне співчуття.

Станція ОБВУА

Відділ Нью Гейвен, Конн.

Замість квітів на могилу

бл. п. Віри Федуняк

на Українській Вільній Університет у Мюнхені

100.00 доларів зложили

Володимира і д-р Теофіл ДЕМУСИ

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. Михайла Тершаківця

на Українській Вільній Університет у Мюнхені

100.00 доларів зложили

Володимира ДЕМУС

й Іванна ГАРАСОВСЬКА (сестри) —

бувші учениці Померлого

Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра Антонія Вітковського

100.00 доларів зложили

на Українській Вільній Університет у Мюнхені

Володимира і д-р Теофіл ДЕМУСИ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 7-го лютого 1978 року,

ненадібно, відійшов від нас у Вічність, на 53-му році життя,

наш Найдорожчий і Незабутний

МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ, ЗЯТЬ І ШВАГЕР

св. п. д-р мед.

ІГОР ЦИМБАЛІСТІЙ

Що дорогою складало ширі подяку Родині,

зокрема Мамі і Родині в Канаді і Вашингтоні, Приятелям і

Знайомим за особисті і писемні вислови співчуття, квіти на

зміст могилу та за пожертви на добродійний цілі в пам'ять

Покійного, як рівнож за численну участь у похоронних

відправках.

Дякуємо Всеч. о. протопресвітерієві Федорові

Білецькому за відправлення Панахиди і похоронного чину

та катедральному хоріві від диригентурою отця Ст.

Позняка.

Дякуємо за прощальні слова: Голові лікарського

Товариства Відділу Ілліної, панові докторові Романові

Оришкевичеві, Інженерові Дмитрові Григорчуківі від

Товариства Українських Інженерів; Докторові Василеві

Конференція Гуцульських Товариств Америки й Канади, Гуцульський Дослідний Інститут і Редакція журналу „Гуцулія”

з глибоким сумом повідомляють Українське Громадянство, що 1-го квітня 1978 р. відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р ВАСИЛЬ СТЕФУРАК

Висловлюємо глибоке співчуття Родині Покійного.

У СВИТЛУ ПАМ'ЯТІ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українській студії в Гарвардському університеті похоронували:

Неоніла Кліш — 1,000 дол., в пам'ять родичів бл. п. Василя й Аврелії Кліш, сестри бл. п. Ярослава та брата бл. п. Івана.

Д-р Надія і д-р Всеволод Сороківські з сином Андрієм — 250 дол., в пам'ять та у 17-ту річницю смерті бл. п. Люби з Білинських Лисак.

Родина, приятелі й знайомі бл. п. Петра Федика — 245 дол., замість квітів на його могилу.

Василь Каліцінський — 200 дол., в пам'ять родичів св. п. Юстини та Теодора Каліцінських.

СУМА — Осередок ім. 30-го Червня в Йонкерсі — 200 дол., в пам'ять нещомного працівника виховника молоді бл. п. проф. Володимира Губицького.

Д-р Марія Фішер-Слиш, Ярослава і д-р Ярослав Панчак — по 200 дол., син Євген і дочка Ока Гриняк — 100 дол., в пам'ять й в 20-ти ліття смерті бл. п. Павла Гриняка.

Ярема Попель — 150 дол., Михайло Гаврилюк — 120 дол., Микола і Люба Гриняк, Василь Лагошник, Д-р Христиня і д-р Ярема Раковські — по 100 дол., Працівники „ВІСТА”, Клівленд — 75 дол., Михайло і Марія Слободян — 60 дол., Марта і д-р Ігор Восвідка, Марта і д-р Євген Веремчук, Осипа й Степан Галаревич, Марта і Роман Касарба, Софія і д-р Олег Кудрик, Ірина й О. Гайський — по 50 дол., Співробітники Департаменту Математики, Міддлсекс Канти Коледж — 45 дол., Зеновія Комарянська, Ася й Антон Рощаківські, Франко Давидсон, Роман і д-р Оксана Трешніковські, Сузіяня й Андрій Новицькі, Марта і д-р Богдан Цимбалістий, Ксенія й Юрій Кузьмич, Марія і Богдан Дейчаківські, Дарія і Володимир Федорів, Стефанія і Дмитро Шевчук — по 25 дол., Анна Лискевич, Ольга і Мирон Білинські, Ася Семенина-Грицак, Міро Чорнов'ят, Марія і Тарас Загасяк, Ніна Раковська — по 20 дол., Степан і Володимира Небеш, Співпрацівники Вестерн Кемпус Куягога Комюніті Коледж — по 15 дол., Дарія і Петро Басалик, Оля і Богдан Дем'янчук, Арета і Віктор Надзірний, Ярослава Салик, Марта і Ярослав Сидір, Мирослава і Роман Грабеш, Мирослава і Остап Гук, Ірина і Володимир Пік, Анна і Богдан Сатурський, Мирослава і Богдан Футей, Зоряна Раковська, Н. Н. — по 10 дол., п-во Іванівщини, Марія й Ігор Федьків — по 5 дол., замість квітів на могилу бл. п. Олени Попель.

Наталія Лазірко — 100 дол., в пам'ять чоловіка сл. п. Антона Лазірка.

Ольга Заяць — 100 дол., в пам'ять брата бл. п. д-ра Романа Заяця.

Василь Рясак — 100 дол., в пам'ять бл. п. Романа Кекіша.

Клементина Житницька — 100 дол., в пам'ять і в третю річницю смерті мужа бл. п. Андрія Житницького.

Юрій і Ярослава Германі — 100 дол., замість квітів на могилу друга бл. п. д-ра Степана Кучмеді.

Остан і Марія Гац — 100 дол., замість квітів на могилу бл. п. Антона Лазірка.

Оксана і д-р Леонід Мостовичі — 100 дол., замість квітів на могилу друга св. п. д-ра Ігоря Цимбалістого.

Нана і д-р Ростислав Социнські — 100 дол., замість квітів на могилу св. п. проф. д-ра Михайла Тершаківця.

Д-р Володимир Кокоруд — 100 дол., у світлу пам'ять брата бл. п. д-ра Ярослава Кокоруд та бл. п. Вчс. о. Висаріяна Андрійчука, Чина св. Василія Великого.

Марія і д-р Михайло Стефановіч — 100 дол., в першу річницю смерті сестри сл. п. Доні Жук і в сороковий день смерті її Мужа.

Дарія Цапар — 100 дол., в першу річницю смерті мужа бл. п. Івана Цапара.

Марія Колісник, дружина, доні — Ганя Турчин, Петрус Браун, Стефанія Колісник — по 100 дол., Сузан П. Гудсон, Компанія Гуд — по 20 дол., Бронислава Гай, „Запорозька Січ”, Бостонський хор — по 15 дол., Орест Чагарин, Ксенія Чагарин, Розалія Тавак, Марія Мигонин, Ольга Тусен, Карло Кліффорд, Андрій Прухницький, Кароліна Фірман — по 10 дол., Люся Ррода — 5 дол., замість квітів на могилу бл. п. Олексія Колісника.

Орест Гафтович — 80 дол., замість квітів на могилу бл. п. Теодозія з Гафтовичів Кошик

Іван Станчак — 50 дол., в пам'ять бл. п. мігра Івана Бонка на фундацію ім. І. Бонка.

Іван і Розалія Макогоні — 50 дол., замість квітів в першу річницю смерті приятелів бл. п. Марії з Пенсаків та Михайла Петруняків.

Марія і д-р Іван Жовнірович — 50 дол., замість квітів на могилу бл. п. Василя Шеремети.

Люба і Роман Домбчевські, Дарія і Олег Чайковські — по 50 дол

УВАГА!
Вже появились друком два преважливі історичні документи:

„Денник Начальной Команды УГА” і суд над генералом

М. Тарнавський

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Страница 326 тверда обкладинка. Ціна 10.00 дол.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі”,
пересилаючи чек або поштовий переказ, додуючи 0.7,
центів на кошти пересилки.
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДИ”

Адміністрація „СВОБОДИ” повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначила окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	\$ 4.00
1 цаль через 2 шпальти	6.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загальне нашої громади використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдалішніх закутках світу, куди навіряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ” та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

За старим стилем до 21-го квітня 1978 р.
Оголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилає до:

„Svoboda”

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

КИЇВСЬКА „КОБЗА”

(Закінчення зі стр. 2-01)

стоїть фінансово добре, не може рівнятися своєю платією з тією групою, яка виступає на Заході.

У склад музичної групи „Кобза” входить сімнадцять членів, у віці поміж 25-30 роками. Всі вони є випускниками Київської Музичної консерваторії. Асоційєтес Пресс заважає, що члени цієї групи розвинули свій стиль, слухаючи передачу „Голосу Америки” чи Британської Радіосильні — Бі-Бі-Сі, які пробиваються до СССР, а також з платівкою, що їх можна дістати нелегально на „чорному ринку”. Генадій також зазначає, що він був під впливом Альвіна Лі, ансамблю „10 років пізніше” і перейнявся сучасними народними піснями, що їх співав Рой Кларк.

Виступи „Кобзи” відбуваються переважно в Союзі, хоча вона кілька років тому була в Чехо-Словаччині та Італії. На протязі сімрічного свого існування, у міждзасі з декількома зміною членів, „Кобза” випустила одну платівку, небагато має появилися

друга, як про це інформує Асоційєтес Пресс.

Поява „Кобзи” на естраді — незвичайно мальовнича. Виконавці цієї групи виступають в чорних, червоних і білих костюмах, проєктованих з яких є керівник співоцької групи, 30-річний Валерій Вітер. Вони також бувають зодягнені в білі сорочки, вишиті барвистими зразками, білі шії і манжети, чорні плащі і чорні штани, прикрашені білими манжетами взором. Всі вони мають довге волосся бороду і вуси.

Іх радо приходять послухати публіка, на них зворується молодь. Не диво, вони ж бо такі кольоритні і яскраво інші від сірого советського оточення, уявленого монотонною і завжди однаковою мелодією советської пропаганди під один і той сам ритм партійних барабанів.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

УВАГА! ОРИГІНАЛЬНА УВАГА!
МИСТЕЦЬКА НОВИНА!

ВИШИВКИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ на ЛИСТІВКАХ

Відбитки з оригіналів у збірці Українського Національного Музею у Львові (до 1939 р.)

- Це оригінальне видання появилася у В-ві „Хвилі Дністра” у Клівленді, Огайо.
- Перша випродукована серія складається із 16-ти карточок з конвертами у коробці, під назвою „Із скарбниці Українського Мистецтва”.
- Продажна ціна одного комплекту (16 листівок) \$4.00.
- Це ідеальний подарок для кожного у кожний час!
- Замовлення просимо слати:

DNISTER COMPANY

BOOKS, RECORDS and UKRAINIAN ARTS

2399 West 11th Street & Kenilworth Ave., Cleveland, Ohio 44113
Phone: 1-216-771-2941

або звертатися до усіх Українських Крамниць у ЗСА і Канаді.

При більшій замовленні — знижка.

Солов'яненко другим наворотом у Метрополітен Опері

(В. Г.) Як своєчасно інформовано, перший тенор Київської Опері Анатолій Солов'яненко виступав у грудні-січні в операх „Розенкавалер” та „Кавалеріа русікана”, що позитивно відмітила нью-йоркська преса. Невдовзі Солов'яненко знову несподівано приїхав сюди з Києва. Цим разом Метрополітальна опера заангажує його на чотири виступи у партії Герцога з Мантуї в опері „Ріголетто”.

Анатолій Солов'яненко

станова була призначена для шкільної молоді. Була там також велика група української молоді, яка чекала на Солов'яненка при виході; хлопці і дівчата захоплено вітали київського співака, брали автографи, співали йому пісень...

В наступному сезоні (осінь 1978 і зима 1979) Солов'яненко знову виступить у Метрополітен у головних ролях в „Тосці” та „Ріголетто”. А на третій сезон (1979-1980) адміністрація Метрополітену поставити „Джоконду”, але постановка ця узялена титом, чи Солов'яненко буде спроможний приїхати і відспівати головну роль.

Український Аудіо-Відео-Мистецький Центр
136 2nd Avenue
New York, N.Y.

Нью-Йорк. — Стараннями Спільноти Українських Журналістів Америки та Літературно-Мистецького Клубу, у п'ятницю, 21-го квітня ц.р., о год. 7-й вечора, тут у приміщенні цього Клубу, з приводу 60-річчя проголошення 4-го Універсалу, гортимуть на тему „Українська преса під час Визвольних Змагань” — Іван Кедрин-Рудницький, Орест Пятляр та Іван Світ.

HELP WANTED

СТОЛЯРИ ДОСВІДЧЕНІ

Постійна праця, праця цілий рік. Висока платія. Праця в околиці Менгетону. За інформ. тел. в Нью-Джерсі — (201) 947-9111

SUPERINTENDENT

E. 10th Street
New York City
30 family bldg., No. 6 oil burner. Small repairs, apartment 1 room, kitchen & bedroom + 100.00 a week.
Call (212) 489-8490

REAL ESTATE

3 милі від Союзівки на продаж 1-РОДИННИЙ ДІМ з 5 кімнатами і викінченою пивницею, огрівання, гараж на авто, річка коло хати. Мушу виїхати з N.Y. State. Тел. веч. (914) 647-5676

Кергонсон, Н. Й.
1 міль від Союзівки
4 КІМН. ДІМ
На цілий рік. Оливне огрівання, викінчена пивниця, піч і холодильник. Мусить продати для встановлення пошлості. \$20,000.
KATES REALTY
Kerhonsen, N.Y.
(914) 626-4141

УПРАВА ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ” в Нью-Йорку

повідомляє:

- 1) ВІД 1-го СІЧНЯ 1978 Р. дивіденди від членських ошадностей (уділів) ПІДВИЩЕНА 3 6% на 6.25% — з чвертьрічним нарахуванням, що дає \$6.40 від \$100.00 річно.
- 2) ЩАДНИЦІ ЦЕРТИФІКАТИ 6.5% до 7.5% РІЧНО — з чвертьрічним нарахуванням.
- 3) ГІПОТЕЧНІ ПОЗИЧКИ (мортгеджі) на одно до чотирьох років на вибачення до сплати на 25 літ. Догідні особисті позички на всякі потреби. ВІДСОТКИ ВІД ПОЗИЧОК НЕ ПІДВИЩЕНІ. Інформація в годинах урядування: 10-3 кожного дня (крім неділі й понеділка), в п'ятницю також 5-8 веч.

Тел. (212) 473-7310

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУИ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-ГРІВНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЬО ДЖЕРСІ.

Gran

Marble

Bronze

ТАРЗАН, Ч. 7935. Постріли

Чи чули ви, приятелі?... Звучало немов крик людини!...

Мені нагадувало крик дикої мавпи, Тарзана!

Це Нкіма!... 3 мотузком на шиї! Грим! Грим!

Ти проклята тварина!... Не кусатимеш більш нікого!!

How Boom Boom Willis got his name.

I scrawled on the blackboard as big as I could: „Good-bye, Mrs. Willis,” taking care to dot all the i's. My best penmanship for my favorite teacher. Mrs. Willis was quitting to have a baby. When I told my Dad we wanted to give the baby a present, he suggested a U.S. Savings Bond. Said it would be a lot better than any blanket we could buy. So we took up a collection for our Savings Bond baby.

My knees shook and I stumbled over my words as I made the presentation. I thought the Bond would make Mrs. Willis very happy, but she looked like she was going to cry any minute. She finally got control of herself, though.

Then Mrs. Willis let us all come up and listen to the baby's heartbeat through a stethoscope she'd brought. There it was: Boom... boom... boom. You never saw such a bunch of

excited kids. And right then and there is how we gave poor Boom Boom Willis the nickname he is known by to this day.

Saw Boom Boom last week. All 6 feet 2 of him. Sure seems like he grew up fast. Taking off for college this fall. Paying for it with the collection of Savings Bonds we started for him when we were kids. Just think. Not only did we give him his nickname. We got him started on an education, too. It's enough to make you proud!

U.S. Savings Bonds are safe, steady and dependable. And they grow right along with you. There's no better way to get a good start on the future. Buy Bonds.

Take
stock
in America.

Paid by Ukrainian National Association, Inc. and „Svoboda” Ukrainian Daily